

Holokaust... Můžeme zapomenout?

Šoa... Zkuste si to slovo na jazyku. Zkuste tu odpornou a nějak známou příchut'. Má v sobě dětskou radost z pálení mravenců, má v sobě nespočetnou bolest milionů. Má v sobě cosi z nás. Protože ať chceme nebo ne, byli jsme to právě my, kteří jsme mačkali spoušť. Byli to naši předkové, kteří popírali zákony přírody, lidskosti a úcty. Holokaust, genocida, židovská otázka. Ze všech pojmenování toho jak člověka ponížít a zničit mi přijde právě slovo Šoa nejvýstižnější.

Musíme si připomínat oběti? Podle mě ne. Ne nemusíme, pokud můžeme říct, že zlo bylo napraveno a nesmyslná krutost a ponížení se nebudou opakovat. Pokud můžeme říct, že mezi námi lidmi už nejsou jedinci bažící po násilí, máme možnost odebrat polovinu zákonů a můžeme žít v míru. Vždyť k čemu by byly zákony zakazující vraždu, když by po ní nikdo netoužil. Nemůžeme zapomenout, kdo jsme, lidé jsou lidé a je to právě ta síla, která nás učí věci napravovat, ta která nás nutí věci ničit. Proč nás vždy hnala dopředu válka?

Oheň zacelí a dezinfikuje ránu nebo spálí obydlí nepřátel. Antibiotika nám pomáhají ke šlechtění biologických zbraní tak strašných, že stačí jedno použití a vyhladí celé národy. Od prvních chvil jsme dříve ničili, než tvořili, a když jsme tvořili, dopadlo to děsivě. Z celé živočišné říše totiž jen tvorové nadaní inteligencí a „rozumem“ znají válku a pohrdání životem. Ničení za účelem ničení. Naši předkové zabili miliony lidí jen pro to, že mohli. Ne nezkoušejte se z toho vymluvit. Tak jako hrdě říkáme, naši předci trpěli, musíme umět říct, naši předci degradovali člověka na něco méně než zvíře jen pro to, že měli na helmě dva blesky a v ruce samopal. Nutno říct, že to nebyli pouze Němci, kdo židy opovrhoval. Nutno poznamenat že Anglie, Francie a jiní... z pravidla lidé, co to neviděli... Souhlasili a už jen svým souhlasem podpořili ohavnost lidstva a ostudu inteligence. Tito Lidé co dodnes podporují Holokaust, nastolují úplně jinou a úplně novou židovskou otázku.

Můžeme se někdy dostatečně omluvit? Můžou nám to někdy odpustit? Může vůbec někdo odpustit nejen holokaust ale tisíce let utlačování a genocid? Tak Evropo přestaň ukazovat prstem na jiné a přijmy svůj kus viny! Nebuď zbabělec. Každý člověk na tomhle světě totiž má v ruce klíč k zapomenutí, k vyrovnání dluhu. Každý z nás ať pozná, že je člověkem jako ti druzí a že nikdo nemá právo určovat, jak nízký či vysoký je druhý člověk. Natož kdo má právo na život. Život nám byl dán. Někdo říká že bohem, někdo že chemickou reakcí, jiní zase jen uznávají své rodiče a nepídí se po podrobnostech. Všem nám byl ale dán život stejně hodnotný jako životy těch ostatních.

A tak... Místo věčného omlouvání se a rozrývání minulosti raději zařídme, ať se to už nestane. Zastavme to jednou pro vždy. Vždyť tento svět nepotřebuje hrdiny. Stačí mu páteř. Každý jeden člověk ať ji v sobě formuje. Hrdost, ne na to že je Němec nebo Čech, ale hrdost, že jsme lidé. Nedovolme znovu ctihodnému Homo Sapiens Sapiens, aby ztratil to jediné, na co je tak hrdý. Nedovolme, abychom znovu ztratili rozum. Potom je můžeme nechat spát. Potom splatíme dluh milionům mrtvých.

Petra Charamzová

Vedoucí pedagog: Mgr. Dita Smělá